

عنوان مقاله:

ارتقای زیست پذیری فضاهای شهری با رویکرد پیاده مداری نمونه موردی خیابان شیرازی مشهد حدفاصل میدان شهدا تا حرم

محل انتشار:

ششمین کنفرانس ملی پژوهشهای کاربردی در مهندسی عمران، معماری و مدیریت شهری و پنجمین نمایشگاه تخصصی انبوه سازان مسکن و ساختمان استان تهران (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

الهام لشکری - دکتری شهرسازی، استاد یار، عضو هیئت علمی دانشگاه صنعتی سجاد

حانیه ترابی - کارشناسی مهندسی شهرسازی، دانشگاه خیام مشهد

عادل سپهری نژاد - کارشناسی مهندسی شهرسازی، دانشگاه خیام مشهد

خلاصه مقاله:

امروزه شهرها با چالشهای بسیاری در زمینه های اقتصادی، اجتماعی و زیستمحیطی مواجه شدهاند و افزایش جمعیت به همراه نسبت روزافزون شهرنشینی پیامدهایی چون انواع آلودگیها و ترافیک، برای شهرها به ارمغان آورده که به تبع آن، زیست پذیری در شهرها کاهش یافته است. زیست پذیری مفهوم گستردهای است که این تحقیق، با تمرکز بر روی پیاده مداری با شناخت نقاط قوت و ضعف خیابان شیرازی سعی برافزایش آن داشته است. روش تحقیق این پژوهش توصیفی-تحلیلی است و داده های پژوهش با استفاده از مطالعات میدانی، کتابخانه ای و تعداد 180 پرسشنامه که به روش کوکران به دست آمده است، گردآوری شده اند. شاخص های تاثیرگذار بر زیست پذیری خیابان با تاکید بر حرکت پیاده در سه بعد (اجتماعی، کالبدی و دسترسی) مورد ارزیابی قرار گرفته و داده های به دست آمده از طریق پرسشنامه، با استفاده از طیف لیکرت و روش توان افتراقی و همچنین در قالب تکنیک سوات مورد تجزیه وتحلیل قرار گرفته است. نتایج تحقیق حاکی از آن است که بعد دسترسی در خیابان شیرازی با میانگین 3/18 (حداقل امتیاز کیفی 1، حداکثر آن 5 و میانه 3 است) نسبت به دو شاخص دیگر از وضعیت مطلوبتری برخوردار است و شاخص های کالبدی و اجتماعی به ترتیب با میانگین های 2/84 و 2/76 در رتبه های دوم و سوم قرار دارند. در پایان با توجه به مطالعات صورت گرفته، پیشنهادهایی جهت ارتقای زیست پذیری و قابلیت پیاده مداری خیابان شیرازی ارائه شده است.

کلمات کلیدی:

زیست پذیری، پیاده مداری، فضای شهری، خیابان شیرازی مشهد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/927783>

